

VARIACIONS GÓLGOTA

1

View metadata, citation and similar papers at core.ac.uk

brought to you by **CORE**

provided by R

es van fent reixes.

No hi ha ni cel ni pàtria
sense Literatura.

2

No hi ha futur.
El vers i la tendresa
s'han acabat.

Les muses no existeixen
i Déu ha estat mentida.

3

La Poesia,
—ja no ets aquell
al·lot d'ulls blaus que amb ploma
de llenya feia versos
romàntics dalt les golfes—
t'ha abandonat.

*Elí, Elí...
lemá sabactaní.*

Eres l'ombra d'un somni.
No cal que ressuscitis.

TRÒPIC DE CÀNCER

*Fue tan bello vivir
cuando vivías!*

Pablo Neruda

1

La tristesa existeix.

És un verd hospital
amb finestres a un món
que es desfà com el fum.

La tendresa perviu.

Dins el bosc hi ha senders
d'infantesa i estius
vora el mar dels records.

L'enyorança rebull.

Una mà tremolant
tempta l'aire i vençuda
acarona fantasmes.

Resen càlids els grius.

El dolor que devora
la bondat i la sang
del meu pare no és just.

Ell demana pels fills.

Va murmurejant noms.

Sua, es queixa, delira.

2

El més magre i fotut dels mesos és l'agost
que du els peus embenats amb cotó i mercromina.

Mon pare es va morint després de mig any llarg
de patir quiet al llit i no voler morir-se.

Ja no parla ni riu ni té força a les mans,
però em clava els seus ulls d'un blau pur i tendríssim.

El seu cos rosegat de mal, fet pell i os,
no ha perdut ni amb bolquers la seva dignitat.

Jo li cur cada nafra amb un amor fillenc.
Els talons són en viu un negre cop de sang.

3

El batec de la vena que passa pel coll
va aturant-se i mon pare amb un últim somrís
s'acomiada i s'endinsa estimat en la mort.

Tot fa olor de lavanda quan l'ombra de Déu
ve a cercar-lo i se'n van junts xerrant cap al cel.

La prunera de l'hort perd les fulles i els cans,
amb formigues al cor, lladren, resen, grinyolen...

FUGA

1

L'escriptura que em cus feta vers les ferides
té el ressò d'altres veus i el color d'altres vides.

2

L'escriptura que em cus feta vers les ferides
s'obre pas cap a tu i entre focs d'esbarzers
que esgarrinxen els mots en carn viva davall
de genolls a l'infern, *adoro te devote...*

3

L'escriptura que em cus feta vers les ferides
neix d'aquell viarany pedregós que per camps
verds d'ullastres, amb ulls purs d'al·lot menorquí,
em menava a Son Bou i ara amb cor nu i descalç,
ple de sol, vull que em torni al mar blau de la infància.